

Subjekt a událost / Událost a subjekt

Událost se neděje po kouscích, po „fázích“ či „momentech“, jdoucích po sobě, nýbrž celá najednou, jak vždy znovu zdůrazňujeme. Ale když jde o událost komplikovanou, tedy o „super-událost“, která v sobě zahrnuje resp. sjednocuje celou řadu nižších událostí, „subudálostí“, musí jednota událostního dění superudálosti jakožto celku mít jakousi možnost soustředění celého rozsahu svého dění v každé chvíli nějak „aktualizovánu“, „aktuálně uskutečněnu“ v podobě „subjektu“. Subjekt události je na jednu stranu subjektem nejen celé události, ale je také vždycky subjektem každé její okamžité aktualizace, každé její okamžité aktuální jsoucnosti. A to nutně znamená, že po celou dobu událostního dění musí být subjekt vždycky „při tom“, když se kterákoli fáze události, kterýkoli její moment stává (a „jest“) právě aktuálním. Právě v tomto smyslu jsme nuceni dávat spíše důraz na to, že událost si svůj „subjekt“ musí ustavovat a vždy znovu „restituovat“, obnovovat, než na to, že se celá subjektem musí stávat (i když v některých ohledech je toto druhé vyjádření i výstižnější).

(Písek, 071225-2.)